

ся учять въ двоесложни рѣчи, дѣто дѣца-та могѫть да сравняти и да различяти ближны-ты гласове, като напр. въ рѣчъ *лма*.

Буква *ы* въ българский языкъ има еднакъвъ гласъ съ буквѫ *и*. Така и буква *е*. *) Учителъ-тъ трѣбва да покаже на дѣца-та разлика-тѫ между тия гласове.

Буква *ѣ* има гласъ на *я*, и нѣкой пѣсть на *ю*.

Послѣ букви *ъ* и *ъ* има гласъ на *ю*. (Тыи, кога сѫ на край рѣчъ, има гласъ **).

За да намиратъ дѣцата гласове *е*, *у*, *ю*, прѣдлагамъ тия едносрични рѣчи: за гласъ *е*: *день*, *ледъ*, *медъ*, *пещь*; за гласъ *у*: *лукъ*, *букъ*, *кумъ*, *духъ*; за гласъ *ю*: *лѣкъ*, *пѣкъ*, *пѣшъ*, *дѣбъ*. Всички-ты тия думы да ся разбръкватъ, та дѣца-та да ся мѣчатъ да улучватъ различни-ты гласове.

Сега може вече да ся пристѫпи до двоесрични и многосрични рѣчи. Начинъ-тъ е тоя:

Учителъ. Колко гласове знаете, дѣца? Какви сѫ, Богдане? Драгане, кой гласъ прискачи Богданъ? Прѣчетѣте се: всички-ты лисѫ? Ето сега щѫ ви какъ рѣчъ: *мама*. Какъвъ гласъ има тука! Колко пѫти ся повтаря: *мама!* А въ рѣчъ: *ка-ка?* А въ рѣчъ: *о-ко*, какъвъ гласъ има? колко пѫти ся повтаря? А въ рѣчъ: *со-колъ?* На още рѣчъ: *ку-ка*. Какви гласове има въ неи? А въ рѣчъ: *гѣба?* А въ рѣчъ: *си-ни-ло?* и т. н.

Тука не е още място да ся расправя на дѣца-та, що е сричка. Доста е само, ако дѣца-та разберѣтъ

*) Между *ы* и *и*, както и между *ю* и *е*, нѣма разлика въ гласно-то узучение.

**) И между *ъ*, *ъ* и *ю*, нѣма разлика въ гласно-то изучение.